

Sygn. akt VIII U 1184/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant:	Iwona Sławińska

po rozpoznaniu w dniu 8 stycznia 2016 r. w Gliwicach

sprawy B. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o prawo do emerytury górniczej

na skutek odwołania B. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 12 czerwca 2015 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sygn. akt VIII U 1184/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 czerwca 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C., w oparciu o przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz.U. z 2015r. poz. 748, ze zm.) odmówił B. D. prawa do emerytury górniczej podnosząc, że ubezpieczony udowodnił jedynie 17 lat, 6 miesięcy i 5 dni okresów pracy górniczej oraz okresów równorzędnych z pracą górniczą. Wobec powyższego, zdaniem ZUS, ubezpieczony nie spełnił przesłanek uprawniających do emerytury górniczej.

W odwołaniu od powyższej decyzji i w toku procesu ubezpieczony wniósł o jej zmianę i przyznanie mu prawa do emerytury górniczej wskazując, że posiada wymagany 10-letni okres pracy górniczej. Dalej zaznaczył, że w jego ocenie wymóg 25 lat dotyczy ogólnego stażu pracy, którego ubezpieczony wykazał ponad 33 lata.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko.

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony, B. D. urodził się w dniu (...) Od 14 września 1994r. jest uprawniony do renty z tytułu niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia. Renta przysługuje na stałe.

Na podstawie znajdujących się w aktach rentowych ubezpieczonego zaświadczeń zakładów pracy i świadectw pracy organ rentowy uwzględnił za udowodnione jedynie 13 lat, 5 miesięcy i 17 dni okresów pracy górniczej. ZUS uwzględnił również dniówki półtorakrotne w ilości podanej przez pracodawcę, która pozwoliła na dodatkowe zwiększenia okresów pracy górniczej o kolejne 4 lata i 18 dni. ZUS uznał, że odwołujący udowodnił łącznie 17 lat, 6 miesięcy i 5 dni okresów pracy górniczej oraz okresów równorzędnych z pracą górniczą.

W odwołaniu oraz w toku procesu ubezpieczony domagał się zaliczenia do 25 lat pracy górniczej dodatkowo okresów niegórniczego zatrudnienia i podnosił, że po uwzględnieniu tych okresów, posiada wymagane 25 lat pracy.

Odwołujący B. D. od dnia 23 października 1979r. do 13 września 1994r. był zatrudniony w KWK (...) jako górnik – mechanik pz. Z kolei przed podjęciem zatrudnienia w kopalni pracował w latach 1975 – 1976 jako uczeń praktycznej nauki zawodu w Zakładach (...), zaś w latach 1977 – 1979 jako junak (...) w Fabryce (...) w B.. Natomiast po zakończeniu pracy

w kopalni od roku 1995 ubezpieczony podejmował kolejne zatrudnienia jako pracownik ochrony mienia w różnego rodzaju podmiotach świadczących tego rodzaju usługi.

Powyższy stan faktyczny jest bezsporny i wynika wprost z akt emerytalnych ubezpieczonego, dołączonych do akt niniejszej sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego, B. D. nie zasługuje na uwzględnienie.

Przesłanki nabycia prawa do emerytury górniczej określa ustawa z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015r. poz. 748, ze zm.).

Według treści art. 50a ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych prawo do emerytury górniczej, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1. ukończył 55 lat życia;
2. ma okres pracy górniczej, wynoszący łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 10 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust.1

nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa;

Zgodnie z ust. 2 wiek emerytalny wymagany od pracowników: kobiet mających co najmniej 20 lat, a mężczyzn co najmniej 25 lat pracy górniczej i równorzędnej, w tym co najmniej 15 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1, wynosi 50 lat.

Posiadanie wymaganego 25 letniego okresu pracy górniczej stanowi przedmiot sporu w niniejszej sprawie, bowiem organ rentowy ostatecznie przyjął, że ubezpieczony legitymuje się pracą górniczą w rozmiarze 17 lat, 6 miesięcy i 5 dni.

Bezspornym jest, że ubezpieczony ukończył 55 lat życia i nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

Przedmiotem sporu pozostawało ustalenie, czy skarżący legitymuje się wymaganym okresem pracy górniczej, który – wobec jego wieku – dla przyznania prawa do emerytury górniczej musiałby wynosić co najmniej 25 lat pracy górniczej i równorzędnej, w tym co najmniej 10 lat pracy górniczej o której mowa w art. 50c, ust. 1.

Zgodnie z art. 50c ust. 1 za pracę górniczą uważa się zatrudnienie:

1) pod ziemią w kopalniach węgla, rud, kruszców, surowców ogniotrwałych, glin szlachetnych, kaolinów, magnezytów, gipsu, anhydrytu, soli kamiennej i potasowej, fosforytów oraz barytu;

2) pod ziemią i przy głębieniu szybów w przedsiębiorstwach budowy kopalń określonych w pkt 1 oraz pod ziemią w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących dla tych kopalń roboty górnicze lub przy budowie szybów;

3) pod ziemią w przedsiębiorstwach montażowych, przedsiębiorstwach maszyn górniczych, zakładach naprawczych i innych podmiotach wykonujących dla kopalń określonych w pkt 1 podziemne roboty budowlano-montażowe, roboty przy naprawie maszyn i wdrażaniu nowych urządzeń; pracownikom zatrudnionym w tych przedsiębiorstwach, zakładach i innych podmiotach uznaje się za pracę górniczą te miesiące zatrudnienia, w których co najmniej połowę dniówek roboczych przepracowali pod ziemią;

4) na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego przy ręcznym lub zmechanizowanym urabianiu, ładowaniu oraz przewozie nadkładu i złoża, przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego oraz przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych, a także w kopalniach otworowych siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki i węgla brunatnego, na stanowiskach określonych w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki i ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa;

5) pod ziemią na stanowiskach dozoru ruchu oraz kierownictwa ruchu kopalń, przedsiębiorstw i innych podmiotów określonych w pkt 1-3, a także w kopalniach siarki i węgla brunatnego oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach, o których mowa w pkt 4, na stanowiskach określonych w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa i ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego;

6) w charakterze członków drużyn ratowniczych kopalń określonych w pkt 1 i 4, mechaników sprzętu ratowniczego tych drużyn oraz w charakterze ratowników zawodowych w stacjach ratownictwa górniczego;

7) na stanowiskach maszynistów wyciągowych na szybach oraz na stanowiskach sygnalistów na nadszybiach szybów w kopalniach, przedsiębiorstwach i innych podmiotach określonych w pkt 1 i 2;

8) na stanowiskach pracy pod ziemią w nieczynnych kopalniach wymienionych w pkt 1;

9) na stanowiskach instruktorów zawodu w górniczych polach szkoleniowych pod ziemią oraz w kopalniach siarki i węgla brunatnego.

Z kolei katalog okresów pracy równorzędnej z pracą górniczą wymieniony w art. 50c ust. 2, do zalicza do takich okresów:

1) zatrudnienie na stanowiskach wymagających kwalifikacji inżyniera lub technika w zakresie górnictwa w urzędach górniczych, jeżeli zatrudnienie jest związane z wykonywaniem czynności inspekcyjno-technicznych w kopalniach, przedsiębiorstwach i innych podmiotach określonych w ust. 1 pkt 1-4, pod warunkiem uprzedniego przepracowania w kopalniach, przedsiębiorstwach i innych podmiotach określonych w ust. 1 pkt 1-4 co najmniej 10 lat pod ziemią, na odkrywce w

kopalniach siarki lub węgla brunatnego, a także w kopalniach otworowych siarki albo na stanowiskach dozoru lub kierownictwa ruchu;

2) zatrudnienie przy innych pracach, nie dłuższe niż 5 lat, do których pracownicy wykonujący prace określone w ust. 1 i w pkt 1 i 2 przeszli w związku z likwidacją kopalni, zakładu górniczego, przedsiębiorstwa lub innego podmiotu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1-4.

Nadto po myśli art. 50d przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury pracownikom zatrudnionym pod ziemią oraz w kopalniach siarki lub węgla brunatnego zalicza się

w wymiarze półtorakrotnym następujące okresy pracy na obszarze Państwa Polskiego:

1) w przodkach bezpośrednio przy urabianiu i ładowaniu urobku oraz przy innych pracach przodkowych, przy montażu, likwidacji i transporcie obudów, maszyn urabiających, ładujących i transportujących w przodkach oraz przy głębieniu szybów
i robotach szybowych;

2) w drużynach ratowniczych.

Okresy pracy wymienione w ust. 1 pkt 2 przepis art. 50d w ust. 2 zalicza

w wymiarze półtorakrotnym również tym pracownikom dozoru ruchu i kierownictwa ruchu kopalń, którzy pracują przez co najmniej połowę dniówek roboczych w miesiącu pod ziemią, w kopalniach siarki lub w kopalniach węgla brunatnego.

Ubezpieczony ukończył wymagany wiek emerytalny, lecz nie udowodnił wymaganego okresu pracy górniczej. Mając na uwadze przedłożone przez ubezpieczonego dokumenty, organ rentowy prawidłowo wyliczył jego staż pracy górniczej na 13 lat,

5 miesięcy i 17 dni oraz łączny okres pracy górniczej w wymiarze półtorakrotnym wynoszący 4 lata i 18 dni, co daje razem pracy górniczej, półtorakrotnej
i równorzędnej 17 lat, 6 miesięcy i 5 dni.

W niniejszej sprawie ubezpieczony nie kwestionował okresów pracy zaliczonych mu przez organ rentowy do pracy górniczej, ani ilości dniówek liczonych w wymiarze półtorakrotnym, a jedynie domagał się doliczenia do 25 lat pracy górniczej innych okresów zatrudnienia podnosząc, iż w jego ocenie spełnił wymóg posiadania 10 lat pracy górniczej. Z kolei wymóg 25 lat dotyczy jego zdaniem ogólnego stażu pracy.

Z takim stanowiskiem odwołującego nie sposób się zgodzić, bowiem cytowany wyżej przepis art. 50a, ust 1 jednoznacznie wymaga, oprócz warunku wiekowego, spełnienia również warunku posiadania okresu pracy górniczej, wynoszącego łącznie

z okresami pracy równorzędnej z pracą górniczą co najmniej 25 lat dla mężczyzn. Z kolei wymóg posiadania co najmniej 10 lat pracy górniczej dotyczy jej specyficznego rodzaju tej pracy, określonego enumeratywnie w art. 50c ust.1.

Zarówno okresy pracy górniczej jak i pracy równorzędnej z pracą górniczą zostały wyżej przytoczone w cytowanych przepisach art. 50c ust. 1 i 2. W obu powyższych katalogach nie wymieniono żadnej formy zatrudnienia jako pracownika ochrony mienia, czy też ucznia praktycznej nauki zawodu, bądź junaka (...). W związku z powyższym niemożliwe było uzupełnienie wykazanych dotychczas przez ubezpieczonego okresów pracy górniczej o inne okresy zatrudnienia niegórniczego.

Sąd Okręgowy rozważył wszelkie okoliczności sprawy i ocenił, że materiał dowodowy nie dostarczył podstaw do uznania, że ubezpieczony udowodnił okres pracy górniczej, łącznie z okresami pracy równorzędnej z pracą górniczą w wymiarze co najmniej 25 lat.

Tym samym ubezpieczony nie spełniła przesłanek przyznania mu prawa do emerytury górniczej w myśl przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek